

1917
1965

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНЕВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 133 (2202)

Велико Търново, събота, 6 ноември 1965 г.

Цена 2 стотинки

Наистина октомврийска победа

Радостна предпразнична равностетка

За кооператорите, механизаторите и специалистите от ТКЗС в Поликраище, денят на Великата октомврийска социалистическа революция е двоен празник. Наред с 48-та годишнина те ще чествуват и седмата годишнина от обединяването на стопанството, което прие името „Октомврийска победа“.

Този ден за тях е имен ден, защото последната десетдневка бе обявена за ударна по прибиране на селскостопанската продукция. В празнична премяна потънаха селата и бригадите клубове. На много места на агиттабла с големи букви е написано преизпълнението на годишния план в чест на празника.

Добре се трудеха всички през изтеклите десет месеца. Пролитните пролетни дъждове и повсеместната суша през лятото и есента им създадоха напрежени дни. Но те излязоха с чест от тази битка. И сега усмивка озари лицата им. От радостта им са получени

повече приходи в размер на 330 000 лева, от животновъдството — 333 000 лева, от допълнително произведени — 52 000 лева.

Кооператорите от бригадата на Марин Попов записаха на влогов лист 92 000 лева, бригадата на Трифон Каращанов — 76 000 лева. Най-добро изпълнение на плана за приходи имат лозарите от бригадата на Христо Ангелчев — 218 на сто, следвани от бригадата на Марин Попов — 143 на сто. До края на годината стопанството очаква допълнителни приходи — от животновъдството над 30 000 лева, 130 тона месо от

пуйките, което се равнява на около 190 000 лева.

Радостна е равностетката и от градинарската бригада на Никола Ганчев. Тази година тя е отново на първо място в стопанството. При годишен план за доматите 57 000 лева, до края на октомври са получени 96 120 лева, като се очакват още над 20 000 лева. От пилера при годишен план 30 400 лв. досега са постигнали над 58 000 лева. С най-добро изпълнение в бригадата са кооператорите от звената на Ангел Каралаков и Иван Кьорпенчев.

Загова в утрото на 7 ноем-

ври, заедно с всички трудещи се, кооператорите-октомврийци ще излязат до един на манифестацията и ще преминат пред празнично украсената трибуна с уверена крачка. Те ще манифестират високите си успехи с по-голяма вяра в утрешния ден.

А след обед, на кооперативната трапеза, пожеланията ще бъдат още по-големи, звънтът на чащите по-силен. Защото думата, която дадох в началото на годината, е закон в ежедневната им работа.

Т. ИВАНЧЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Поликраище

НОВА ВИСОКА НАГРАДА

Нов е Заводът за машини и съоръжения за животновъдството „Първи май“ в Полски Тръмбеш, но неговите

специалисти и работници съумяха да усвоят производството, бързо да се наложат със своята продукция в цялата страна. Техните успехи заслужиха големи награди.

През второто тримесечие на тази година те получиха преходното знаме на Комитета по машиностроене и Цен-

тралния комитет на работниците от тежка и електрификацията.

През третото тримесечие завоюваха още по-големи успехи — значително преизпълниха обещанията си, реализираха близо 20 000 лева надпланова печалба и усвоиха нови съоръжения в производството. За тези постижения в трудовата надпревара те сега заслужиха още по-голяма награда — преходното

червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи. С него утре ще изпатрат Четвъртата петилетка, през която се създаде и укрепиха тяхното предприятие.

На тържеството по случай връчването на новото голямо трудово отличие машиностроителите от ДМЗ „Първи май“ бяха приветствувани от секретаря на Окръжния комитет на БКП Димитър Сто-

янов и от директора на производството при стопанското обединение „Тракторно и селскостопанско машиностроене“ инж. Ленков. Трудовите успехи и високата награда въодушевиха колектива на завода и той обеща да работи още по-упорито за усвояване на нови по-съвършени машини и съоръжения, за по-нататъшно развитие на нашето животновъдство.

Евг. Хаджидончев

РЕВОЛЮЦИЯ ЗА ЧОВЕКА

НАД МОСКВА, над Съветския съюз грее сиянието на голямата победа.

Сегашната годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция е 48-та. Този срок за историята е твърде малък. И, ако тези 48 години се наричат нова епоха, то за тази характеристика има напълно достатъчно основания. Родил се нова социална и икономическа формация, оказала и оказваща огромно влияние върху живота на цялата земя, на всички хора, на всички народи.

Русия беше изостанала и бедна страна. Милioni нейни граждани живеяха в угнетение и безправие. Владимир Илич Ленин и създадената от него партия на комунистите чувстваха дълбоко това. В навечерието на революцията партията на болшевиките беше малобройна. Но нейната непобедима, действително богатирска сила се заключаваше в това, че тя знаеше какво иска, какво търсеше, какво желателно беше за хората. За болшевиките-комунисти свободата на човека никога не беше абстракция, красива фраза, пищен лозунг. Те изхождаха и изхождат от реалния живот, виждат и разбират цялата негова сложност и противоречивост, майсторски владеят законите на общественото развитие, умело и талантливо ги прилагат в интерес на народа.

Октомврийската революция беше извършена за човека и в името на човека.

Да намерят ключ към всяко сърце, да го заставят да бие в унисон с другите и да се стреми към общия идеал — ето каква неизменно трудна задача си бяха поставили болшевиките-комунисти. Естествено такава грандиозна задача не се решава и не може да бъде изпълнена изведнъж, в един миг. Ще бъде правилно да наречем целия период на съществуване на съветската държава революционна епоха, епоха на велики социални и икономически преобразования. Не е достатъчен един ден, колкото и прекрасен да е този ден, за да се даде на всеки човек истинско щастие. 25 октомври [7 ноември] 1917 година беше повратен момент в историята. Необходима беше грандиозна съзнателна работа, за да се преобрази старата бедна Русия в социалистическа държава, способна да даде на народа материални и духовни блага. Пътят, изминат от деня на революцията, е равен на столетия: по грандиозността на извършеното и на извършващото се.

Октомврийската революция не обещаваха мана небесна, не разказваше примамливи приказки. Тя върна на народа неговите е труд създадени богатства, даде му правото да владее своята страна с нейните градове и села, с нейните заводи и фабрики, гор и ниви. Откри му пътя към прогреса, разтвори му вратите към Вселената.

Революцията беше извършена, за да възникне новият, справедлив социален строй, който дава на всеки човек възможности да се развие напълно и да прояви своите най-добри качества. Величето и закономерността на съветския обществен строй е преди всичко в това, че той откри на човека път към най-приемливите върхове. Предостави му неограничени възможности за труд, творчество, усъвършенстване, за изява на всички свои физически и духовни качества.

Според това, което се прави непосредствено за човека и за неговото благо, СССР стои на първо място в света. Нито в една страна в света не се строят толкова жилища, колкото в Съветския съюз. А какви огромни средства се изразходват за организация на условията на труда, за безплатна медицинска помощ, за осигуряване на трудещите се почивка в условия, които в капиталистическите страни са достъпни за малко хора! Много милиони обикновени съветски хора безплатно се учат, придобиват квалификация, стават специалисти и учени, литератори и художници — това е пряко завоевание на Октомврийската революция.

Октомврийската революция роди нова социална система: съветското общество, построило социализъм и строящо комунизъм. В грандиозни размах на това строителство се формира и новият човек, чието съзнание се изчиства от вековните напастивания и възприема всичко най-хубаво, най-добро и благородно. Тези черти стават достояние на всички и на всеки.

Великият Октомври стана знаме на милионите угнетени и обезправени. Трудещите се маси от всички континенти се сплотиха около СССР. Съветският съюз е оказал и оказва материална и морална подкрепа на борещите се народи и никогаме не ги е оставял в беда.

Великата октомврийска социалистическа революция стана пътеводна звезда към свобода и щастие за всички борещи се и угнетени. Тя огря и нашия народ, който, под ръководството на Българската комунистическа партия, с решаващата помощ на непобедимата Съветска армия, срива преди 21 години робските окови на фашистката и капиталистическата тирания и пое пътя, озаряван от Великия Октомври.

За това, когато над Москва, над Съветския съюз грее сиянието на голямата победа, неговата светлина свети с не по-малка сила и над нашата свободна, слънчева Родина, топли сърцата на всички нас, изпълва душите ни с радост, вдъхновява ни към нови, още по-големи победи по пътя към комунизма.

Да ни е честит голям празник!

Още една голяма победа, още една висока чест за членовете на бригадата на Елисавета Паричева от Бонбонена фабрика при Държавни захарни заводи в Горна Оряховица! В чест на годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция всички членове на бригадата, без изключение, са удостоени със званието „Ударник на комунистическия труд“. Първа в окръга сред бригадите в промишлеността, бригадата на Паричева завоюва и високото звание „Бригада за комунистически труд“.

Нейният рапорт пред голямия празник е: редовно с висококачествена продукция и значително преизпълнение на производствения план.

Снимка: Иван Воденичаров

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ
ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНЕВО

Стотици граждани се стекоха снощи в салона на Дома на Народната армия — Велико Търново, на тържествено общоградско събрание по случай 48-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. В деловия президентски зал бяха присъствали първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Иван Диков, секретар на Окръжния комитет на Партията, Пенчо Парванов, подпредседател на Окръжното ръководство на БЗНС и заместник-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет. Николай Цонев, първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола и други ръководители на града и окръга. Събранието бе открито и ръководено от Димитър Петров, първи секретар на Градския комитет на Партията.

Доклад за светлата годишнина направи инж. Недялко Калпакич, председател на изпълкома на Градския народен съвет. След него проследи борбите на светските хора, под ръководството на непобедимата КПСС, за свалянето на омазването самодържавие, за укрепването на съветската власт в борба с белогвардей-

ците, с интервентите, а по-късно и срещу хитлерофашистите, докладчикът подробно се сприя на мирните завоевания на Съветския съюз в икономиката. Бурно расте промишлената и селскостопанската продукция, успешно се изпълнява седемгодишният план. Успоредно с това се усилява отбранителната мощ на съветската страна и на целия социалистически лагер.

Широко място в доклада зае въпросът за влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция в България и за успехите на нашата Родина по пътя на социализма и братската и безкористна помощ на нашата двоен освободител — СССР.

Събранието единодушно изпрати поздравителни телеграми до Централния комитет на КПСС и до Централния комитет на БКП.

В тържествения октомврийски концерт взеха участие смесеният хор при образцовото народно читалище „Надежда“ и танцовият състав при ДНА — Велико Търново, артисти от София и от Драматичния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново.

ИЗПЪЛНЕНИ ГОДИШНИ ПЛАНОВЕ

В навечерието на 48-та годишнина на Великия Октомври работничката колектив на ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица изпълни плана си 108,4 на сто, като даде надпланова продукция за 214 000 лева. През същото време цех № 1 изпълни своя план 109,7 на сто. Не останаха назад и колективите на цех № 4 в Благоево, изпълнил плана си 107,8 на сто, и цех № 3 в Ямтра, който е на първо място и бе награден със званието „Цех-първенец по качество“.

Тия успехи мобилизират още повече колектива.

А. Гецов

Работниците от трудово-производителната кооперация „Милан Василев“ в Свищов постигнаха голям трудов успех — изпълниха плана за 1965 година. Планът за печалбата е преизпълнен с 12,6 на сто и снижиха себестойността на 100 лева стокова продукция с 0,48 лева. Сега те ще могат до края на годината да произведат надпланова продукция за 52 хиляди лева. Този си успех колективът посвещава на 48-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Дамян Максимов

Животновъдството в ТКЗС „Път към комунизма“ в Павликени бележи все по-голям напредък в своето развитие. През настоящата година от този отрасъл стопанството е предвидило да получи продукция за 1 415 000 лева, което представлява близо една четвърт от общите доходи на кооператива.

За животните се грижат добри и опитни животновъди, мнозина от които са удостоени с високи правителствени отличия. Още в началото на годината те се заеха с ентузиазъм и жар за изпълнение на поставените задачи. Животновъдите и развъдчиците проявиха голяма

предвидливост и умение и, въпреки сушата, успяха да осигурят паша и добро подхранване. И сега, в късната есен, животните не са лишени от сочни и зелени фуражи. Освен концентриран фураж и меласирана слама, на кравите се дават по 10 килограма цвеклови резанки и 20—25 килограма карфиол и цвеклови листа. Благодарение на това от две-три седмици насам млекодаят е повишен с 400 литра, като всеки ден краварите доят по 4300—4400 литра мляко.

Птицевъдството е гордост за кооператива, затова тук се полагат изключителни грижи за кокошките. Морковите, суроват-

ката, хлебната и бирената мая, трупното, брашно и др. са неотменими съставки в дневните хранителни дажби. При план 2 600 000 яйца птицевъдите вече са получили 2 142 000 яйца и всеки ден носливостта се увеличава. Вместо предвидените 180 яйца от носачка тук всички кокошки до края на годината да получат по 190 яйца.

Ръководителите и специалистите полагат усилия и за успешно изпълнение на плана за месото. Заложени са за уговяване 350 глави едър рогат добитък и 1100 прасета, с което ще се осигури необходимото количество месо, предвидено в договорите с държавата.

Сегашното внимание е насочено към правилно зазимяване на животните. Всички помещения са прегледани и, където е необходимо, е направен ремонт. Довършва се и механизацията в един от птичарниците. Във фуражната фабрика в Неда се приспособява кош с хоризонтален шнек за обръщане на фуражите, които се обработват.

При тези грижи няма съмнение, че планът за общата и чистата продукция от животновъдството ще бъде успешно изпълнен.

Звезда
ВЕСТИ

МУЗИКА И СЦЕНА — това беше основната тема на втория образователен концерт за приятелите на музиката, който се състоя на 3 ноември в Дома на Народната армия — Велико Търново.

ТРЕТИ ДЕН в окръга гостува Китайският радиооркестър за народна музика и песни. При голям успех премина концертът в Лясковец на 4 ноември. Снощи радиооркестърът гостува в Долна Оряховица, а днес ще изнесе концерт в Дома на Народната армия във Велико Търново.

ЦИГУЛКОВ КОНЦЕРТ на гостуващия в страната ни германски артист Манфред Шерцер се състоя в четвъртък в салона на Профсъюзния дом — Велико Търново. В програмата бяха застъпени произведения от Витали, Бетховен, Онегер, Десау, Шимановски.

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

Слово за Октомври

Един миг
беше спрял,
за да взривни

протеста
и нищетата.

Един миг
призова
историята
и тя престана да бъде
сянка

на светлината.
Тогава се роди
Октомври!
Тогава ний отнехме
стария смисъл на меча,
целунахме
звездите далечни
и знаем —
ний сме прилива
на свободата,

мъдростта,
младостта
и мира на земята.

П. ДЮЛГЕРОВ

ПРИ ВЛАДИМИР ИЛИЧ ЛЕНИН

ИЗСТРЕЛИТЕ на крайцера „Аврора“ срещу Зимния дворец разтърсиха света, родиха новата ера, родиха победата на първата в света революция. Народът щурмува Зимния дворец, щурмува Петропавловската крепост, щурмува банките, пощата, гарите. В превземането на Николаевската гара заедно с моя хазанин в отряда от путиловци взех участие и аз.

По-късно бях на работа в Смолени. Моят бивш командир от интернационалната бригада, когато защитавахме през август Петроград от белогвардейските пълчища на Краснов и Деникин, Сергей Орджоникидзе ме представи след октомврийските събития в щаба на Червената гвардия. Началник-щаба Антонов—Овсенко каза, че щом съм летец, мога да се считам като назначен за такъв в щаба и ми даде бойна задача: да отида и проверя състоянието на останалите от преди самолети на аеродромите в Гатчино и Новое Деревня. Завърнах се след няколко дни, приготвих подробна докладна записка за всичко, което видях и намерих в наличност, и се явих при началник-щаба. Той внимателно ме изслуша и каза, че ще докладваме заедно за състоянието на авиацията на Владимир Илич Ленин, който се интересувал от този въпрос.

Денят, в който аз и началник-щаба Овсенко трябваше да бъдем пред Владимир Илич Ленин, беше вторият щастлив ден в моя живот. Ленин се интересуваше много от въпросите на авиацията. Той смяташе, че аероплани ще ни трябват,

защото авиацията, както сам казваше, е околото на армията. В заключение на доклада, който изнесох пред него, доложих, че неотпетелите, повредени от белогвардейците самолети могат трудно да се поправят, че им липсват много части, но 3—4 ще могат да влязат в действие.

— На първо време ще ни са достатъчни, — каза Ленин. — Какво ще кажете, ако им се възложат задачи за поддържане връзки и особено за разпространение на декрети и революционни пропагандни материали?

Отговорих му, че това е много уместно.

След приключване на доклада, Ленин ми даде още някои упътвания. Аз обещах пред него да служа вярно, честно и всеотдайно на Партията и делото на революцията. Ленин стисна силно ръката ми и усмихнато каза на началник-щаба:

— Молодец—българ! С такива патриоти ще голям враг, ще победим! Непременно навсякъде ще победим!

Тая моя възбуждаваща среща с великия Ленин в Смолени ми вдъхна вяра в живота, когато по-късно се изпречиха непреодолими трудности пред мене.

Макар да бях назначен за пилот-авиатор към щаба, понеже нямаше работа в авиацията, а и всеки боец беше ценен, аз заедно с четирима други другари изпълнявах куриерска служба: ходехме из различни градове, носехме революционни материали по казарми, по заводи, на предната линия на фронта. . .

Много често ставах и дежурен в Смолени. Тогава ми се отдаваше случай да отида до Калинин, Свердлов, Дзержински, Киров или Владимир Илич Ленин. При тези кратки срещи имаше възможност да разговарям с тези хора по най-обикновени въпроси. Те бяха другарски загрижени и обикновени в отношенията си с хората. Никога не мога да забравя приветливата усмивка на Ленин. При всяка среща Владимир Илич не пропускаше възможността да ме разпита за живота и трудностите, които срещам при изпълнението на възложените ми задачи. И всякога любезен, всякога мил, непринуден, сърдечен. Неговите отношения бяха такива към всички хора, с които срещам или позволяваше да го наблюдавам. Той правеше поразително впечатление не само с ума си, но и с откровеността си. На посетителите открито казваше къде са прави и къде грешат. Когато някой упорстваше, той ползуваше цял куп доводи, за да го убеди в правдивостта на становището си.

През март 1918 година правителството се премести от Петербург в Москва. Аз бях прехвърлен на работа към комисариата по просветата и пренасях с вагони литература по фронтовете към Воронеж, към Рига, към Черногов, там, където се биеше Червената армия. . .

Сотир Петров ЧЕРКЕЗОВ

български авиатор участник във Великата Октомврийска социалистическа революция.

В СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЕМЕЙСТВО

От година на година расте и крепне икономиката на социалистическите страни, разширява се и се усъвършенствува сътрудничеството, усилват се позициите на социализма в мирното икономическо съревнование.

Концентриран израз на успехите и преимущественото развитие на социалистическите държави са по-високите темпове на промишленото производство в сравнение с капиталистическите страни. През 1964 година промишлената продукция на социалистическите страни превиши довоенния уровень 9,2 пъти, в това число Албания — 32,6 пъти; България — 18,5; Унгария — 5,8; Германската демократична република — 4,1; Демократичната република Виетнам — 6,6; Кореиската Народнодемократична република — 12,8; Монголия — 11,5; Полша — 9,7; Румъния — 8,5; СССР — 7,3; Чехословация — 4,8; Югославия — 6,9 пъти. Промисленото производство на Република Куба през 1964 година превиши уровня на 1958 година 1,4 пъти.

В същото време промишленото производство на другите страни от света през 1964 година надмина довоенния уровень 3,2 пъти. Средногодишните темпове на ръста на промишленото производство за периода 1951—1964 година в социалистическите страни бяха около 11,7 на сто, а в останалите страни — 5,5 на сто.

Цифри и факти

С участието на социалистическите държави в развитието на световната икономическа система се създават около 1300 различни обекти. 830 милиона рубли, на Индонезия — за повече от 550 милиона рубли, 90 милиона рубли са предоставени на Етиопия, около 300 милиона рубли на Авганистан, повече от 80 милиона рубли на Бирма и около 500, близо 250 от Чехословация, повече от 100 съставлява Германската демократична република, толкова и Полша. На развиващите се страни оказват значителна помощ и България, Румъния и Унгария.

Кредитите на социалистическите страни оказват голяма помощ на развитието на националната икономика на новите суверенни държави. На Индия, например, е предоставен кредит за повече от 1300 милиона рубли, на Индонезия — за повече от 550 милиона рубли, 90 милиона рубли са предоставени на Етиопия, около 300 милиона рубли на Авганистан, повече от 80 милиона рубли на Бирма и около 500, близо 250 от Чехословация, повече от 100 съставлява Германската демократична република, толкова и Полша. На развиващите се страни оказват значителна помощ и България, Румъния и Унгария.

НИКОЛАЙ ЗИДАРОВ

СОНЕТ ЗА МОСКВА

Октомври роден, твоят огън светна
по-ярък от небесна синева.
Вълнуват се проспектите, Москва
празнува радостна и многоцветна.
Покланям ти се: в тебе са събрани
възторг и вяра, песен и копнеж,
горещ над Кремъл с блясък чист и свеж,
слънча запалена, раждаш океани.
Струи живот червената ти красна,
безсмъртното се облича в плът.
И във върховете мигнов светът
свервява своя път и пулс по Спаса.
О, ти направи и от мрака светлина
и земя — най-далечната ни бъднина.

ДВЕ СМЪРТИ

В МОСКОВСКИЯ СЪВЕТ

В МОСКОВСКИЯ СЪВЕТ, в щаба, дойде сивовока девойка със забрадка.
Небето беше октомврийско,
мрачно. По хладните мокри
покриви между комините пълзяха юнкери и поваляха с
пущеници изстрели непрекъснати
по щателно изстрели непрекъснати
по щателно изстрели непрекъснати

Девојката каза:
— Аз с нищо не мога да
бъда полезна на революцията.
Аз бих желала да достанам
на вас — в щаба, сведения
за юнкерите. Да бъда
сестра — не умея, пък и сестрите
у вас са много. Да се бия
— също. Никога не съм
държала оръжие. А вие, да
дете ли ми пропуск, ще ви
кажа.

Другарят, с маузер на кръста,
а на масата кожена куртка,
с отслабнала от безсънни
нощи и туберкулоза лице,
вележдайки се цигарите в нея,
каза:

— Ако ни измамите, ще ви
разстреляме. Нами разбирате?
Открият ли ви там, там
ще ви разстрелят. . . Излъжете
ли нас — тук ще ви разстреляме.

— Знаем.
— Претеглихте ли всичко?
Тя оправи кърпата на елатата си:

— Вие ми дайте за всички
постове пропуск и документи.

РАЗКАЗ

мент, че съм офицерска девойка.

Извикаха я в отделна стая.
До вратата поставиха часов.

Зад прозорците на площада
отново се посипаха изстрели
— налетя юнкерски броневик,
откри огън, избухна.

— Дявол а я знае. . . Направих
справка, но какво може да даде справката, — говореше
другарят с отслабнало лице,
туберкулозно лице. — Разбира се,
може да ни поведе. Но ще и дадем.
За нас тя много не може да разкаже.

А падне ли ни — ще я чуваме.
Дадох я фалишив документ
и тя отиде към Арбат с
Александровското училище, като
показваше на вилите червеноармейския пропуск.

На Знаменка тя скри червения
пропуск. Обкръжиха я юнкери
и я отведоха в дежурната на
училището.

— Искам да поработя като сестра.
Моят баща е убит в Германската война,
когато Самсонов отстъпваше. А двамата
ми братя са на Дон, в казачките части.
Аз съм тук с малката си сестра.

— Много добре, чудесно! Ние се радваме! В нашата
тежка борба за велика Русия

ние се радваме на искрената
помощ на всеки благороден патриот.
А вие сте дъщеря на офицер?
Заповядайте!

— Отидох я в приемната.
Поднесоха ѝ чай.

А дежурният офицер говореше
на стоящия пред него юнкер:

— Ето що, Степанов, обличете
се като работник. Добре рече
се до Покровка. Ето ви адреса.
Научете подробности за девојката,
която е у нас.

Степанов тръгна, облякъл
палто с кървава дупчица на
гърдите — току-що свалено от
убит работник. Навечна неговия
панталон, сксаните му ботуши,
шалката и се отправи в мракотата
за Покровка.

Там някакъв червенокож, ро-
жав човек, израелски странни
очи, ми каза:

— Да, живееш тук, на втори
номер някаква, с малката си
сестра. Буржоазка проклета.

— Къде е тя сега?

— А че от сутринта я няма.
Арестували са я навярно. Дъщеря
на щаб-капитан — цяла азва. . .
А на вас защо ви е?

— Със службата ѝ сме от
едно село. Исках да я видя.
Прощавайте!

През нощта юнкерите, които
се върнаха от постове, обкръжиха
сивовока девојка

Не всеки курортен град би могъл да се похвали с толкова
здравни заведения, както светската столица Москва.
Там сега има 68 санаториума към предприятия и заводи.

Всеки ден след работа 3500 москвичани идват в ко-
ните санаториуми-профилакториуми. В тях има всичко
необходимо, за да могат хората добре да починат, ако
е нужно, да поправят своето здраве.

НА СНИМКТА: След работа. В библиотеката на
профилакториума при завода „Сърп и чук“.

Фото: А. ЧЕРНЯКА, АПН

с най-живо внимание. Дадох
и банички, бонбони. Един за-
почна буйно да свири на роял,
друге коленичи и, смейки се,
й даде букет.

— Ще я разпръснем тази
простака орда. Добре ми да-
дохме. А утре вечер така ще
ги ударим от Смоленския па-
зар, че ще станат на пух и
прах.

Сутринта я заведоха в ла-
зарета да превързва.

Когато минаха край бялата
стена, тя забеляза: до стената,
в розова басмяна рубашка, с
отхвърлена назад глава, ле-
жеше работник. Ботушите в
кал, подметките сксанни, над
лявото око — тъмна кървава
дупчица.

— Шпионин! — минавайки,
подхвърли юнкерът, без да
погледне. — Хванаме го.

Девојката работи целия ден
в лазарета леко, ловко и ра-
нените благодарно гледаха в
нейните сиви, подпухнали очи.

— Благодаря, сестрице.

На втората нощ тя поиска
да прескочи до в къщи.

— Вие къде? За бога, опа-
но е! Сега на всеки възел ка-
раулят. Как ще се измъкне-
те от нашата зона, ще ви ха-
ват простациите, а мога и да
ви разстрелят без приказки.

— Аз ще им покажа доку-
менти. Аз съм мирна гражданка.
Не мога! Там е сестриче-
то ми. Бог знае какво става
с него. Измъкни се дупица ми. . .

— Е, да, малка сестричка.
Това, разбира се, е така. Но
аз ще ви дам двама юнкера
да ви изпратят.

— Не, не, не. . . тя из-
плашено протегна ръце. —
Аз сама. . . Не се боя от ни-
що.

Той атречено я изгледа.
— Н-да. . . Какво да се
прави. . . Вървете!

„Розовата рубашка, тъм-
ната дупка над окото. . . от-
хвърлената глава. . .“

Девојката излезе от врата
и изведнаж потъна в оке-
ан от тъмнина — ни звук, ни
дъвка.

Тя тръгна напред от учи-
лището през Арбатската пло-
щад към Арбатските врати. С
нея се движеше малък кръв-
тъмнина, в който тя различа-
ваше своята фигура. Повече
нищо — тя сама в целия свят.

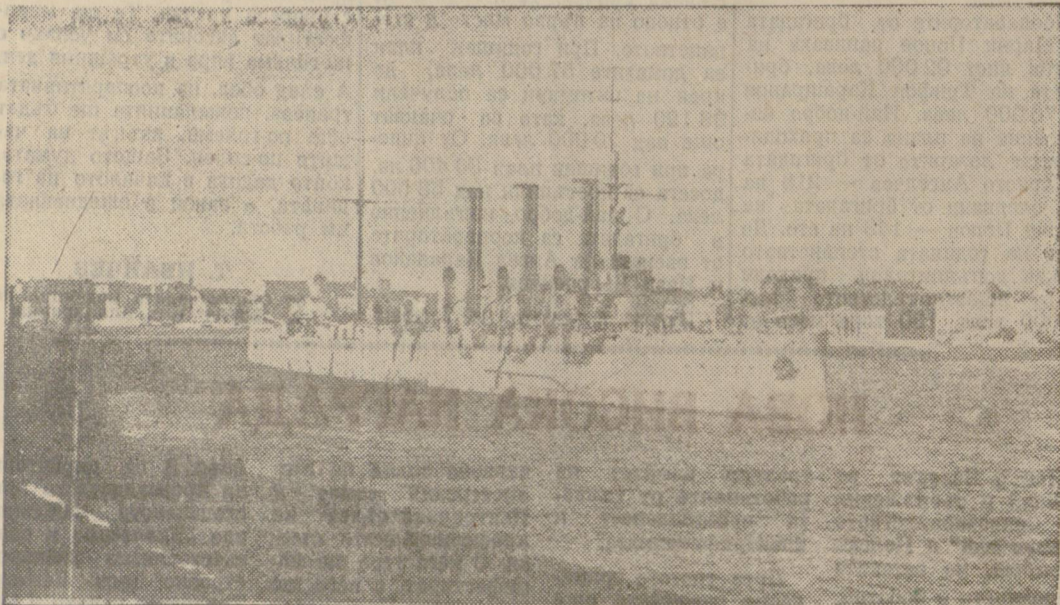
Не я беше страх. Отвѣтре
само нещо напъваше.

Случаеше ѝ се в детинство
да се влюбва в старята на ба-
ща си, когато го нямаше. Сва-
ля тя от кофורה над крева-
та китарата, седне и започна
да подрънква струната и все
навива колчето и все по-тъм-
ка, по-висока и по-непони-
ма ставаше струната жалба.

Тонък, впиращ се в сърцето
трепет — ти-ти-ти. . . Ох, ще
се скъса, не ще издържи. . . И
по гърба ѝ бяха мравки, а на
малкото чело — бисерна
пот. . . И това ѝ достига-
ше потресливо, с нищо несравни-
мо наслаждение.

Така вървеше тя в тъмни-
ната. Нямаше страх и все по-
тъмничко се измисляше: ти-ти-
ти. . . И съвсем различава-
ше своята тъмна фигура.

И изведнаж протегна ръка

Крайцерът Аврора на мястото, откъдето е бил даден първият залп срещу Зимния дворец.

СНИМКА: А. БАХАРЕВ

ДЕМОКРАТИЧНИЯТ ПЕЧАТ В БЪЛГАРИЯ ЗА ОКТОМВРИЙСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

СЪВЕТСКАТА ВЛАСТ, която възникна в резултат на победата на Великата октомврийска социалистическа революция, извърши дълбоки социални преобразувания още в първите революционни дни: ликвидира експлоатацията на работниците, даде земята на селяните, освободи подателните националности в руската империя, провъзгласи демократичния мир като основен принцип на своята външна политика. За първи път в историята на човечеството се създаваше власт, която поведе политика, отговаряща на коренните интереси на трудещите се.

Българската буржоазия развише, че този дълбоко-демократичен характер на октомврийското дело ще окаже неотразимо въздействие на измънения от войната български народ, ще го окупира за борба против виновниците за националните бедствия. Затова тя страховито предмълвяваше събитията в Русия или ги предаваше невероятно изопачено.

Но истината за руската революция стигна до народа, който винаги е обичал искрено своя брат-освободител и жадно търсеше и се радваше на всяка вест за неговия безпримерен подвиг. Неочаквана заслуга за това има нашият революционен и демократичен печат, по-специално органите на тясносоциалистическата партия „Работнически вестник“ и на Българския земеделски народен съюз „Земеделско знаме“.

Партията на тесните социалисти безрезервно застана на страната на „самоотвержения петроградски пролетариат“.

В брой 150-ти на „Работнически вестник“ от 10. XI. 1917 година се съобщава на първа страница с големи букви, че в Русия е извършен революционен преврат, правителството на Керенски е свалено и властта е в ръцете на революционната социалдемократия.

Възхитени от революционната смелост и последователност на болшевиките, тесните социалисти ги нарекоха „достойни мъже на революцията“, непоколебими борци и нейни спасители. „Ние приветствуваме с гореща радост, — се казва в това първо съобщение, — руския самоотвержен пролетариат, носителя на мира, свободата и братството между народите“.

Революционната партия на българския пролетариат, интернационалистическа по своята същност,

разбра международното значение на социалистическата революция в Русия, като начало на европейската и световната социалистическа революция: „На това знаме е написано: незабавен демократически мир, земя и свобода. Този позив ще намери отклик във всички къщи на побитата руска земя. Той ще намери отклик във всички краища на света. Защото това, което днес се извършва в Русия, е от всеобщо велико историческо значение“ — писа „Работнически вестник“ на 12 ноември 1917 година.

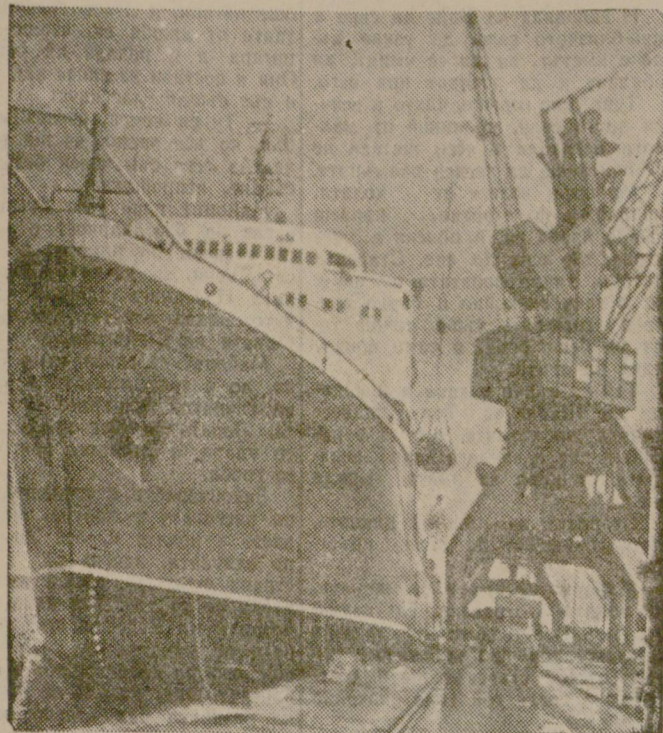
В друга статия от 16 ноември 1917 година се казва: „Днес в Русия се борят, от една страна, работническата класа и селяните, сплотени под социалистическото революционно знаме на социалдемократията (болшевиките) и, от друга страна, буржоазията и дворянството, сплотени около Керенски и монархическите генерали.“ „Новото революционно правителство, родено от борбата на работниците и селяните, е защитник на интересите на тези две обществени класи“.

Нашата партия още от първите дни след октомврийската победа разбира „епохалното, историческо значение“ на извършените от революцията „демократически и социалистически реформи“, „които не могат да загинат даже ако революцията би била задушена от контрреволюционния поход, който старите капиталистически държави предприемат от запад и от изток против революционна Русия“. Тесните социалисти посрещнаха мира между България и Русия като „нов успех на руското революционно работническо правителство“, като доказателство за неговата „политика на безкористие, на братство, на свобода и справедливост“ и го приветстваха с радост и облекчение.

Българският земеделски народен съюз също приветствуваше победата на Октомврийската революция. Във в. „Земеделско знаме“ от 14 ноември 1917 година под заглавие „Превратни събития“ се казва: „Керенски не мога да се промъкне от неудържимото с нищо народно желание да се тури край на войната. . . Такава ще бъде участието на всеки, който не удовлетвори народното желание за мир!“

Изразявайки тежките на широките селски маси в България, Земеделският съюз одобри напълно и незабавно двете основни революционни мероприятия на Светското правителство: Декрета за мира и Декрета за земята. В статията „Събитията в Русия“, напечатана в броя от 13 ноември 1917 година, „Земедел-

ОТКРИ ПЪТЯ НА ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО КЪМ КОМУНИЗМА

„Фредерик Шопен“ — така се нарича най-големият кораб на естонския риболовен флот. Полските корабостроители, които построиха кораба, направиха от него плаващ комбинат. Дължината му е 105 м, водоизместимостта — 20 000 тона. 250 души ще обслужват кораба, който не само ще лови риба, но и веднага ще я преработва. Тук има консервен завод с производственост 7000 нутри на ден. Хладилните инсталации могат да замразяват до 90 тона риба на деценоуие. Условието за живот на екипажа са много комфортни — има просторни салони, клуб, библиотека, чудесна баня, кино-салон и ледарски кабинети.

НА СНИМКАТА: „Фредерик Шопен“ в пристанище Талин.

Помогат СССР и социалистическите страни

СЪВЕТСКИЯТ СЪЮЗ и другите социалистически страни съдействуват за подема на независимата национална икономика в бившите колониални страни по пътя на икономическото и техническото сътрудничество, по пътя на востранното укрепване на дружеските връзки с тях. Чуждоземните оккупатори, които обичаха да се хвалят за своята „цивилизаторска мисия“, замлъчват за този факт, че в нито една от основнобожливите страни от техния гнет няма научно-техническа интелигенция. Затова в тези страни с особено удовлетворение посрещат обстоятелството, че строените, създавани с помощта на Съветския съюз и другите социалистически страни, се превръщат в истински учебни центрове за подготовка на местни технически кадри. Например, от 1954 година насам в Афганистан с помощта на Съветския съюз се подготвя повече от 20 000 квалифицирани работници и майстори. В Индия на строителството на първата част на Екхалският металургичен завод са подготвени повече от 5000 техници и квалифицирани работници. През последните години СССР е изпратил в сътрудничещите страни няколко десетки хиляди инженери, техници и други специалисти, които с успех предават своя опит и знания. През същото време в Съветския съюз от тези страни се обучаваха и преминаха производствена практика много хиляди специалисти.

Икономическото сътрудничество между СССР и Индия е поставено на широка основа. Съветският съюз строи в тази страна повече от 30 промишлени предприятия и други обекти. Предприемателите, построени с помощта на Съветския съюз в Индия, обезпечават ежегодно производство на 2,5 милиона тона стомана, 1 милиона тона нефтопродукти, 125 хиляди тона съвременен промишлен оборудване, електрогенератори с обща мощност 3,7 милиона киловата, 125 хиляди тона огнеупорни изделия, добиват 2,5 милиона вългана и други.

— стена на къща. Ужас до премяляване се разля по цялото тяло, а челото ѝ, както тогава в детството, се оспина с бисерна пот. Стена на къща, а тук трябва да бъде оградата на булеварда. Значи забвенията се. Но какво от това? Ей сега ще намери посоката. А зъбите тракат неудържимо. Няколко насмешливо се накланя и шепти:

— Това е началото на края. . . Не разбираш ли? Тя мисли, че само си се заблудила, а това е нач. . .

С нечовешки усилия тя се оправя — надясно Знаменка, наляво — булевардът. . . Тя, видя се, е тръгнала между тях. Протегна ръце — стълб. Телеграфен? С бещо сърце тя се отпусна на колене, пошари по земята, пръстите ѝ напипаха хладно, мокро желязо. . . ограда, булевард. Изведнџ тежестта се стовари от плещите ѝ. Тя спокойно се поведна и. . . затрепера. Всичко се движеше наоколо — смътно, неясно, като се губеше и отново се появяваше. Всичко се движеше — и здания, и стени, и дървета. Трамвайните машини се движеха, релсите се движеха — кървавоочервени, в кървавоочервената тъмнина. И тъмнината се движеше мълноточервена. И обляците, ниско надвиснали, лампатах кървави.

Тя отиваше там, откъдето се излишаваше това мълчаливо пламтене. Отиваше към Никитските врати. Чудно, защо

досега никой не ѝ извика, не я спря! В тъмнината на вратите, входовете, злите — знае тя — затаяли са се хора, не я изпущат из очи. Тя цялата е пред очите им, вътре, озарена от червените пламъци, вътре сред пламъците.

Спокойно върви, стискайки в едната ръка пропуската на белите, а в другата — на червените. Който я извика — немцук показва съответния пропуск. Наоколо е пусто, само трауночервеното нямно жарува. На Никитската огъня бушуваше чудовищно. Разярените езици се впишва в ниско надвисналите облаци, по които се вълмяха тъмночервени къба дим. Един грамаден дом от единия до другия край светеше в нажежен ослепителен блясък. И в този ослепителен блясък всички, тръпнели безумно, се носеше бясно кървавооблаче; само като черен скелет неподвижно чернееха греди, релси, стени. И все тъй екалтирано светеха разтворените прозорци.

Към облаци те летяха искри от опаната червена птица, трясък и непрекъснат горещ шепот — шепот, който заплъваше всичко наоколо.

Девоката се обърна. Градът танеше в мрак. Градът се безцелените здания, камбанарии, площади, градинки, театри, публични домове — измезна. Като грамада се стелеше мракът.

И в тази необятност — мълчание, и в мълчанието —

РАВНИНА, РАВНИНА! Кой не ти се ражда сега като те гледа гиздава и пладогити Разкажи ми за двадесетгодишната си младост. . .

Млади читателю, ти може би, не знаеш, че тези десетки хиляди декари са дъно на някогашното Свищовско блато. Векове наред тази тлъста земя като робиня е стояла под водата. Хората ѝ съчувстваха, но техните вериги не бяха по-леки. Когато над нивината засия усмивката на Свободата, по примера на съветските братя, тук започна една голяма битка. Хората излязоха победители и принудиха голямата река да отстъпи и прибере водите си в коритото. Изградена бе първата в страната напоителна система. Шумът на вълните се смеси с песента на помпените станции, тракторите, комбайните. . .

Всяка година равнината щедро се отплаща за свободата, която ѝ дариха трудолюбите хора от този край. Работниците от ДЗС — Свищов прибират по 700—800 кг царевича от декар, 500—600 кг пшеница, хиляди тонове коноп, захарно цвекло, слънчоглед, люцерна. . .

В тази есенна позлата равнината е още по-бодра и прирамлива. Елате поне за малко в местността „Конски гърди“.

Скоро той ще започне лакомо да смучи от дъното на Дунавския и баластра за наспиване на строителната площадка, на площ от 1200 декара.

Аленото червено знаме! В такива октомврийски дни пре

ния пласт на почвата, хумоса. След това с помощта на земснаряд ще започне 5—6 метров насип на площадката. Друга група млади работници бързат да привършат шосето — основната артерия, която засега свързва града с

ката обработка на 1 куб. м бук да бъдат получени изкуствени влакна, равни на годишния добив памук от 5 декара или на коприната, добита от 32 000 копринени буби, или пък на вълната, получена от 25 овце.

Дъното на някогашното блато се превръща в кът на изобилието и благоденствието. Денонощно димят комбините на ДКК „Република“, завод „Георги Терзиев“, ДИП „Текстилни влакна“. През следващите години ще забият чела в мирното ни небе и петте комина на Химическия комбинат за целулоза и изкуствени влакна. Привличат погледа десетки варосани постройки на ДЗС — Свищов. . . Не е ли това една малка, но ярка картина от преобразената ни Родина под животворното слънце на българо-съветската дружба?

Свищовци са радостни и горди, че дружба ни със съветските народи е една щастлива съдба.

Ангел СТОЯНОВ

Малка картинка на дружбата

Тук работниците и механизаторите от „Заводски строител“ се готвят да започнат на равнината още един скопчен накит — Комбината за целулоза и изкуствени влакна. Отдалеч се вижда червеното знаме, забито на строящата се електрическа подстанция. Наблизо до дигата е вече завършена кокетна временна постройка, в която ще се настоят първите съветски работници и специалисти, които ще обслужват мощния земснаряд.

ди 48 години то се разваляше по барикадите и бойните полета на Русия. Към колко мирни победи изведе съветските народи в строителството на социализма и комунизма! Появява се от есенни дунавски ветрец по сякаш приветствуваша първите строители на гиганта на голямата химия край великата славянска река. Мощен е тънелът на машините. Булдозеристите от бригадата на Илия Стефанов изгребват гор

обекта. По темпа на работата не личи, че иде зима. Нивината диша с пълни гърди. . .

Генерален проектант и дозавчик на комбината е Съветският съюз. Оборудването ще бъде на световно техническо равнище. Комбинатът ще има годишна производствена мощност 35 000 тона вискозни целулозни влакна, 40 000 тона целулоза, 5000 тона вискозна коприна, 1000 тона целулофан и други. По технологически данни се предвижда от химичес

СЪС СЪВЕТСКА ПОМОЩ

И В 48-ия ПРАЗНИЧЕН ДЕН на Великия Ок

томври трудолюбите се от нашата страна ще минифестират обича си и преданността си към народите на великия Съветски съюз. В момента, когато преминават по българските улици и площади мнозина от тях ще могат чрез радиоприемниците, които са в ръцете им, да следят с интерес тържеството на Червения площад в Москва и по всички краища на света.

Производството на радиоприемници във Велико Търново започна с грижливата и безкористна съветска помощ. Едни от първите машини в завода бяха съветски.

За изработването на най-сложните по конструкция детайли бяха доставени и монтирани две стотинни преси от СССР. Част от напълно автоматичните стругове са също от СССР. И в инструменталния цех се чувствава осезателно съветската помощ. Тук е монтирана и въведена в експлоатация нова модерна копир-фреза с високи технически показатели. Тя изработва серия еднакви детайли с голяма точност и при пълна механизация. Но всичко не може да бъде изброено. В завода има специалисти, учили в Съветския съюз. В библиотеката има на разположение за всички богата съветска техническа литература. . .

А перспективата на завода? Тя се ражда и осъществява пак с помощта на по-стария брат. Там в Ленинград, в Проектантския институт са на първоначално подготвителните работи за строителството на новия Завод за телевизори и радиоприемници с годишен капацитет 250—300 000 броя. До края на ноември проектите ще бъдат готови. От тях ще бъде построен такъв завод, който ще съчетава в себе си всичко най-хубаво, което сега съществува в социалистическия лагер и в напредналите капиталистически страни.

Към 1970 година завод „Дървообработваща завод „Димитър Благоев“ в Дълта Лъка, Полската народна република е предоставила на Тунис кредит на стойност 10 милиона долара за покупката на полско промишлено оборудване. Тунис закупи от Полша инструментален завод, много селскостопански машини. Полските специалисти помагат на тунисците за разработката на фосфатни рудници. Те участвуват в строителството на нови квартали и в реконструкцията на столицата.

Народна република България строи в Сирия редица хидротехнически съоръжения. Между тях язовира и електростанцията „Растан“, голямото водохранилище „Махаре“ — с него се напояват 770 000 декара земя. В пристанището на Латакия нашите строители съоръжиха елеватор с вместимост 35 хиляди тона зърно. Български проектирати разработиха архитектурните планове на няколко сирийски градове.

В Тунис с помощта на България се строи голям стадион за 60 000 зрители. В Гана — курортния комплекс „Лабоди Бай“, а в Гвинея — подземна електростанция и крупно водохранилище.

Нашите специалисти строят в Алжир завод за производство на електромотори, фабрики за обувки, текстил и т. н.

Няколко хиляди работника всекидневно ще прекриват праговете на светлите корпуси на един завод с около 50 000 кв. м работна площ. . . В производството ще бъде застъпена в голяма степен поточността, в основните цехове ще работят напълно автоматични линии. . . Една част от хората ще бъдат обучавани от съветски специалисти, друга част предварително ще бъдат на квалификация в съдни съветски заводи. . .

В дните пред голямия празник, на челно място в заводското съревнование и монтажния цех, чийто ръководители са Александър Белалов и Петър Антонов. Първенец в този участък е бригадата „В. Терешкова“, която работи на елестичния конвейер. Нейна гордост са не само ударниците на комунистическия труд Мария Панайотова, Минка Павлова и др., не само високите производствени показатели, но и кореспонденцията, която бригадата редовно води със своя патрон и снимката с автограф, която всеки може да види в бригадния дневник. . .

С хубави дела, с таква перспективна, че преминат заводските редици в празничния ноемврийски ден.

М. МАНОЛОВ

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ЯКУТИЯ

От бреговете на Северния ледовит океан до Становия и Яблоновия хребет, от Сибирското плато на запад до Колимския хребет на изток, се е простряла върху три милиона кв. км Якутия. След победата на Октомврийската революция тук възникна автономна съветска република. Недаром на Якутия съдържат всички елементи на Менделеевата таблица: злато и диаманти, калай и олово, цинк и слюда, вълглица и кристал, желязна руда и мрамор. Но как да се изтръгнат от вечната замръзналост, от ледената броня, която съзавя Якутия (нейната дебелина достига километър и половина)? На този въпрос научата дълго не можеше да отговори. И до 20-те години на сегашното столетие Якутия беше само район за лов на животни със съпни коки, страна на димните ярани, на вечно гладните якути, евени, евенки, юкири. Социалистическият начин на живот и съвременната наука преобрази този край

ПРЕЗ 1963 ГОДИНА за председател на Якутската република била избрана Александра Овчинникова

миловидна жена, средна на ръст, с много добри, топли очи.

Родителите на Овчинникова живеели в земеделския Юрбински район. От детските си години Александра и нейните 17 сестри и братя вкусили горчивия райски хляб.

Колкото и изолирани да били якутските селища, много от тях почувствували правдата на революцията още от първите ѝ дни. Гражданската война стигнала и до Якутия. В началото на 20-те години там още свирепствували бандите на разгромната армия на адмирал Колчак.

— Веднаж партизаните помогли молята майка да пренесе оржик. — разказва Овчинникова. — Тя сложила мен и две мои сестри в шейната, завляла ни с еленови кожи. Дошла до скривалището, Партизаните поставили в шейната пушки, патрони, гранати, завляли ги със сено, а отгоре сме седнали ние. Излязла на главния път. И изведнџ конен патрул на колчаковци. Спрели я: „Показвай какво носиш, кривоогледа кикиморо!“ — Колчаковецът запнал да рови с камшика в шейната, но като ни забелязал в еленовите кожи, се успокоил. . .

В същност е този случай и започнало участието на Александра в революцията. Овчинникова едновременно отишла в училище, а в началото на 30-те години дошла в Якутск, където постъпила в пълно-строителния техникум. Жена-техник — това било в онези години нещо нечувано. За Овчинникова писали вестниците. Нейният пример помогнал и на други момичета да съкрат с вековните традиции на патриархалното якутско семейство. Седемнадесет години работила Александра Овчинникова по строителството на якутски пътища. Стотици километри изминала през дебриите на тайгата, през планинските

проходи. Не я уплашили лютите студове, тресавищата и постоянната опасност да се срещне с господаря на тайгата — мечката. Заедно със зрелостта Овчинникова придобила голям жизнен опит и започнала да познава хората.

Слушайки разказа ѝ за настоящето и бъдещето на Якутия, се възхищавах от нейното увлечение и майсторство на разказвач. Виждах как израстват в тайгата и планините нови фабрики и заводи, минни и петролни кули. Тя говори за градовете на настоящето и бъдещето, чийто проекти вече са създадени. В един град на бъдещето жилищата имат инсталации за изкуствен климат. Те са съединени помежду си с коридори. Хората могат да ходят на работа, в магазините, училищата и кината с леки костюми, дори и през най-големите студове. Бъдещето в разказа на Александра Овчинникова толкова тясно се преплита с настоящето, че често ми беше трудно да различавам границата между тях.

Прототипове на тези градове, които засега са само в чертежите на архитектите, могат да се видят в новите квартали на Якутск. Алдан — южния център за добив на злато, в „диамантеното“ селище Мирный и в Чулман, където неотдавна бяха открити извънредно богати залежи на каменни вълглица.

Днес трудно може човек да повярва, че Якутск по време на руската империя е бил затътен край, място за заточение. В наши дни той е голям културен и научен център. Стотици учени от якутския филиал на Сибирския отдел на Академията на науките на СССР извършват тук най-различни изследвания, като започне от тайните на вечната замръзналост и се свърши с космоса. . .

Мъжът на Овчинникова е журналист. Техните деца са вече големи. Синът ѝ Владимир работи като майстор на строеж и се учи в пети курс на института, дъщеря ѝ Елена е учителка. Жена на синя ѝ е инженер. Дъщеря скоро се омъжва за шофьор. Такъв е съставът на семейството на якутския президент.

Олег МОРСКОВ
Агенция „Новости“

В 25-ти квартал на югозападния район на Москва се завършва строежът на 14-етажни жилищни сгради-кули. Те са разположени върху участък на Дворца на пионерите. Първите етажи са предназначени за детски градини, ясли, магазини.

НА СНИМКАТА: Изглед от новите сгради.

Еленовъдството е един от главните отрасли на селското стопанство в Якутия.

в „БОРБА“

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ В СЪВЕТСКИЯ ФИЛМ

ЗАПОВЕТЕ на „Аврора“ възвестиха настъпването на нова ера в световната история — ерата на комунизма. Те дадоха сигнал за шурм срещу стария свят и руският пролетариат, воден от своята Партия, се вдигна на шурм и победи. Съветските народи преминаха през тежки, огнени години, но нищо не спря раждането на новия свят. Още от своите първи стъпки и съветското кино вървеше с марша на революцията. Подкрепяйки от Партията, неговият отряд киноработници насочи обективите най-напред към фронтите, където се решаваше бъдещето на страната. Операторите Тисе, Новицки, Ермолов, Гибер, Левински и други пътуваха и запечатваха на лентата събитията на фронта и в тила. Кинохрониката фиксираше непосредствената революционна действителност. А тя от своя страна поддигаше съзнанието и революционния жар на народа.

В една беседа с Луначарски Владимир Ильич Ленин каза: „...Производството на нови филми, проникнати от комунистически идеи, отразяващи съветската действителност, трябва да се започне от хрониката...“ Съветското кино от онези години бе качествено ново, непознато дотогава изкуство. Филмите на Дзига Вертов „История на Гражданската война“ и „Ленинска кинопраздник“, на Есфир Шуб „Падането на династията Романовици“ бяха сериозни достижения не само за младото съветско кино. Сега ние можем с усмивка да гледаме „Червеният дяволчето“ на режисьора Перестяни, но той е една от първите ластовици на настъпващата кинопролет.

Проследявайки развитието на темата за революцията в съветското кино, ние не можем да не отбележим периода между 20-те и 30-те години. Това е епохата на нямото кино, на търсене и развитие на неговата изразност. Тогава революцията, споменът за която е бил свеж в народната

памет, се представя преди всички като мощно народно течение, като движение на масите, създава се колективен образ на революцията преди всичко, а вътре в него се търси известна индивидуализация. Този процес е бил напълно закономерен и оправдан. Именно по този начин се изграждат и шедевровете „Бро-неносецът „Потемкин““. Образът на гордия кораб с червено знаме става не само символ на революцията от 1905 година, но и символ на съветското кино, което излиза на нови простори, на световен екран.

В търсенето на обобщения образ на революцията редица художници създават герои, които, въпреки отдалечеността си от общата маса, носят в себе си преди всичко чертите на тези маси. Така, например, във филма на Пудовкин „Край на Санкт-Петербург“ героите нямат име, а е наречен Момъкът. Незабравим е останал киевският работник Тимоша от филма „Арсенал“ на Довженко. Символично звучи финалната сцена, където белогвардейците разстрелват Тимоша. Те стрелят в откритите му гърди, а той не пада. И ужасени, те крещат: „Падни, ти си убит!“ Това е израз на авторската мисъл — пролетариатът е безсмъртен. Този сцена нарушава жизнената правда, но носи огромната правда на революцията, светлата фантазия на кинопоета.

Филмът „Октомври“ на Сергей Айзенщайн завършва един етап от изобразяването на революцията, характерен за нямото кино.

През 30-те години с право считани за „златен век“ на съветското кино, сиянието на Октомври заблестява с цялото си великолепие на екрана. Тук вече имаме различни по жанр и стил произведения. Между тях са героичната епопея „Ние от Кронщадт“ на режисьора Дзиган, продължаваща линията на поетическото кино и лирическия разказ на Зархи и Хейфиц за стария чистен учен в „Депутатът от Бал-

тика“; психологическата драма „Последната нощ“ на Райзман, където октомврийските събития се разкриват чрез съдбата на едно семейство и последната част от широката панорама на епохата „Максим“, създадена от Козинцев и Трауберг; „Вибургската стена“; възбуждащата повест за три-те момичета-героини от Гражданската война „Приятелки“ на Арншам и романтичната поема „Шорс“ на Довженко за легендарния командир от Украйна; филмите за Ленин на Михаил Ром и Сергей Юткевич, „Чапаев“ на Василев.

Не могат да се отменят „Ленин в Октомври“ и „Ленин в 18-та година“, създадени по сценария на Каплер от Михаил Ром. Образът на Ленин получава ярък израз и във филма „Човекът с оръжие“ на Сергей Юткевич.

Темата на Октомврийската революция минава като червота нишка в съветското кино. Мнозина се обръщат към нея и по време на Отечествената война. Пълнокръвни, развълнувани произведения на екрана за Октомври създадоха Алов и Наумов — „Тревожна младост“, „Павел Корчагин“, „Вятър“. Такива произведения са „Жестокоост“ на В. Скуйбин, „Четиридесет и първият“ на Г. Чухрай, „Комунист“ на Ю. Райзман, „Оптимистическа трагедия“ на С. Самсонов и др.

Революцията не завърши през Октомври, а само започна. Тя продължава днес, се продължи и в бъдеще. За днешния зритель не може да бъде само възпоминание за миналото, а е действителна сила, помагачка за бъдещето.

Г. ГЕНЧЕВ

Справочник * на читателя

Градските кина в окръгa от 8 до 14 ноември са проектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Седла в океана“, „Искра“ — Велико Търново; „Москва 40“ — 13; „Необикновеният клас 67“; „Трудов фронт“ — Велико Търново; „Пламъци на границата“ и „Преследваха песен“ — Аленко Константинов; „Свищов: Ключовете от небото“; „Академия“ — Свищов; „Живели старец и старина“ и „Троанската война“; „Напредък“ — Горна Оряховица; „Лисичи в Аляска“ и „Несподобен дом“; „М. театър“ — Павликени; „Варабаните на съдбата“ и „Ключовете от небото“; „Хр. Ботев“ — Лясковец; „Къде се Ахмед“ и „Вълчицата“; „Хр.

ЩИТ И МЕЧ

роман от съветския писател
Вадим Кожевников

48)

Именно „работата“. „Дългът“ той не би казал. Той не обичаше гръмките думи. „Работата“ — ето най-значителната от всички думи, които употребяваше Бруно.

— Ей, ти! — Дитрих бутна Вайс в гърба. — Какво ще кажеш за аварията?

Иохан вдигна рамене и отговори, без да се обръща: — Ударил му шпант, напил се. Случва се... — И веднага, преодолявайки мъката, бавно, разделило добави: — Господи, казват, вие сте добър човек: така се стараете да спасите живота на този пияница.

Да, именно тези думи произнесоха устните на Иохан. И това беше по-трудно от всичко, което досега беше му се случвало в живота.

— Добре, — каза Дитрих. И в огледалцето Иохан видя как той бутна в локет Шайнглиц. После Дитрих повтори още един път: — Всичко е добре. Отлично.

Шайнглиц забеляза не без за-вист:

— Ти имаш наистина аналитичен ум — всичко си пресметнал.

— Умът е хубаво нещо — каза Дитрих. — А добрият апетит е още по-хубаво. — Обяви: — Обаче аз отлядах.

О Те приближиха към чифлика.

Вайс спря машината край вилата и по заповед на Дитрих отиде да търси готвача.

Настъпни денят, светеше слънцето, служещите от специалното подразделение чистеха зъбите си край кладенеца, миеха се, бръсниха се, наклонили се над легени-те. По долно бельо, по гащета те съвсем не приличаха на войници. Много излязоха по топлин-ки. Мирнеше на тоалетен са-пун, на ментова зъбна паста, на одеколон. И трябваше да жи-веят, да се усмихват, да разго-варят. Сякаш нищо не е станало и не е имало тази нощ, някога не е живял на света Бруно...

18.

НА 22 ЮНИ 1941 ГОДИ-НА, около четири часа сутринта, на размъване, хитле-ристката пълчища нападана СССР.

Започна Великата отечествена война на съветския народ. Тя продължи 1418 дни и нощи.

Във втория ешелон, заедно с шабове, със службите в тила, домакинските взводове, пропагандната рота, медицинските бата-лиони, кухните, трофейните ко-манди, се движеше и подразде-лението на майор Шайнглиц.

Горещо, душно, прашно... По двете страни на пътя горя-ха села, гори, пшеницата по ни-

вите, самата земя. И изглежда-ше, че горещината беше не от слънцето, а само от пожараща-та.

Шайнглиц погледна часовника: — Време за обед, апетитът ме подгоня.

И заповяда на Вайс да спре в най-близкото село, да узнае къде е кметът, за да се умият, да обядват и да починат при него.

Това село гореше, както и всич-ки други села, но никой от мал-кото останали в него жители не се опитваше да загаси пламъците.

Майорът излезе от колата, приближи до стареца, копаещ яма в двора си, и обясни с жестове, че иска да пие. Старецът разбра, тикна лопатата в земя-та и така спокойно и бавно вле-зе в горящата къща, сякаш то-ва не беше огън, а само яркият цвят на огъня.

Той се върна с кана и я пода-де на Шайнглиц. Той поднесе каната до устните, отпи с на-слаждение и веднага видя лежа-щата на края на ямата млада жена.

Старецът си плю на дланите, продължавайки да копае пръст-та.

Майорът се ужаси от мисълта, че водата е отровна. Но ведна-га, по свойственото му логично мислене, той прогони тази ми-съл: откъде старецът ще има от-рова и после той така спокойно се върна.

Шайнглиц извади цигари и пред-ложи на стареца. Оня взе ма-шинално, тежко опирайки се с-гърдите о дръжката на лопатата

и, гледайки с тъжни, някак по-детски тъжни очи, посочи яма-та:

— Ето, внучката погребвам. Вие я убихте, значи. Разбра ли? Вие.

Шайнглиц реши, че той иска още цигари, и отново извади ку-тията от джоба си, извади една цигара и я подаде на стареца. Оня я постави за запас зад ухото и със същия глас каза:

— Ти си немеш, изглежда, до-бър, но все равно, аз ще ви ко-ля. Аз сега съм човек без мило-сърдие, непрощаващ.

Майорът прие тези думи за израз на благодарност и поту-ла стареца по рамото, а после се обърна, за да отиде към ко-лата. И веднага старецът вдигна, като бразда лопатата ребром над главата на Шайнглиц.

Майорът се спаси само от то-ва, че в този момент се хвърна на глината, изхвърлена от яма-та. Лопата разсече въздуха и се удари в дъските, пригответи за гроба.

Закопчавайки с треперящи ръ-це писмота в кобура, майорът влезе в колата и, без да гледа на задкухата, вдигна от двете страни стъклата, сякаш защита-вайки се от тях. Той даже не позволи на Вайс да очисти гли-ната от мундира му. Заповяда по-скоро да кара в шаба на най-близката част на СС, за да поис-ка разправа над всички жители на селото за покушението над не-говия живот.

(Следва)

УЧЕБНО-ПРОИЗВОДСТВЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ „ТРУД“

— Горна Оряховица

ТЪРСИ

ТЕХНИК — завършил механо-техни-кум по поддържане и ремонт на ръчни плетачни машини;
ЕЛЕКТРОТЕХНИК — завършил електро-техникум;
РАБОТНИЦИ — обушари и VI или VII разред.
РАБОТНИЦИ МАШИНИ ПЛЕТАЧИ — V, VI или VII разред.

Постъпване веднага. Заплащане по щатната таблица и сделно-разряд-ната система.

Справка: Канцеларията на предприятието, улица „Странджа“ № 1, тел. 42-65.

ДСО „БЪЛГАРСКА ЗАХАР“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Управлението на ДСО „БЪЛГАРСКА ЗАХАР“ — Горна Оряховица ЧЕСТИТИ СЛАВНАТА 48-а ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ на всички работници, работнички, инженери, техници, служители и ръководители на захарните заводи и фабрики за захарни изделия в цялата страна. От все сърце желае на колективите крепко здраве, щастие в личния живот и успехи в ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ на плана и обещанията. Нека най-великият празник на човечеството — денят, в който беше открита ерата на КОМУНИЗМА — 7 НОЕМВРИ, вдъхновява всички за нови и нови трудови дела.

Пламенни ОКТОМВРИЙСКИ привети и на всички кооператори, кооператорки, механизатори, младежи и девойки, специалисти и ръководители на ТКЗС в страната, с пожелание за лично щастие и все по-големи успехи в производството на захарно цвекло.

ДА ПРЕБЪДЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ ВЕЛИКОТО ДЕЛО НА ОКТОМВРИЙСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ!

АВРОРА

Славята!